

การเล่าเรื่องวิถีวัฒนธรรมญี่ปุ่นในละครซีรีส์ เรื่อง อามะจัง สาวน้อยแห่งท้องทะเล
NARRATION OF JAPANESE CULTURAL NORM IN TELEVISION SERIES
“AMACHAN” (THE LITTLE GIRL OF SEA)

ณัฐพล หล้ามณี¹

¹ หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต, natapon.l@rsu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “การเล่าเรื่องวิถีวัฒนธรรมญี่ปุ่นในละครซีรีส์เรื่อง อามะจัง สาวน้อยแห่งท้องทะเล” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเล่าเรื่องของละครซีรีส์เรื่อง “อามะจังสาวน้อยแห่งท้องทะเล” และเพื่อศึกษาการสื่อสารวัฒนธรรมญี่ปุ่น โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีโครงสร้างการเล่าเรื่องของละครโทรทัศน์

ผลการวิจัยพบว่าการเล่าเรื่องของละครซีรีส์เรื่องนี้มีการแบ่ง โครงเรื่องออกเป็น โครงเรื่องหลักและ โครงเรื่องย่อยเพื่อดึงดูดใจผู้ชม โดยโครงเรื่องหลักจะนำเสนอเกี่ยวกับการต่อสู้และการเผชิญปัญหาของตัวละครหลัก ส่วนโครงเรื่องย่อยจะมีการนำเสนอวิถีชีวิตของคนเมืองและชีวิตความเป็นอยู่ของไอดอลในโตเกียว ซึ่งแก่นเรื่องหลักของละครจะมุ่งนำเสนอเกี่ยวกับการสำนึกในถิ่นฐานบ้านเกิดของคนในท้องถิ่นและการต่อสู้กับวิกฤติต่างๆ เพื่อบ้านเกิดของตนเอง ส่วนรูปแบบความขัดแย้งในเรื่องส่วนใหญ่จะเป็นความขัดแย้งระหว่างคนกับคน ซึ่งมีนางเอกเป็นตัวเล่าเรื่องราวและช่วยดึงดูดความสนใจจากผู้ชม

รูปแบบการสื่อสารวัฒนธรรมญี่ปุ่นผ่านละครซีรีส์ประกอบไปด้วยการสื่อสารวิถีวัฒนธรรมท้องถิ่นญี่ปุ่น วัฒนธรรมไอดอล (คนเมือง) และการผสมผสานของสองวัฒนธรรม โดยจะมีการสอดแทรกอยู่ในตอนต่างๆ ของเรื่อง โดยผู้สร้างละครซีรีส์ได้นำเสนอเรื่องวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นชนบทที่ผสมผสานกับค่านิยมของสังคมในเรื่องการตามหาความฝันของเด็กผู้หญิงในวงการไอดอลที่ถ่ายทอดออกมาได้อย่างลงตัวและสร้างแรงบันดาลใจต่อเด็กผู้หญิงอีกหลาย ๆ คน

คำสำคัญ: ละครซีรีส์ญี่ปุ่น, วิถีวัฒนธรรม, การเล่าเรื่อง

ABSTRACT

The research regarding Narration of Japanese Cultural Norm in Television Series “Amachan, The Little Girl of Sea” is a qualitative research. The main purpose of the research is to study the narration of the series “Amachan, The Little Girl of Sea.” Besides, another aim of the research is to study Japanese cultural communication through the series, utilizing concepts as well as theories of narrative structure of television drama.

It was found that the narration of the series was divided into the main plot and the subplot in order to attract an audience. The main plot is about how the main character fight and overcame her obstacles whereas the subplot presented about the Japanese lifestyle and idols in Tokyo. The outstanding theme of the series is the presentation of

local people's love for their homeland as well as their struggles during crisis and natural disaster. The conflict in the story is mostly between people and people leading by the main character to capture audience's attention.

Japanese cultural communication model in the series comprised of local Japanese cultural communication, culture of idols including the combination of the two cultures. Moreover, the series director has successfully presented a unique of rural culture together with the values of people in the society with the dream of a girl in idol industry which inspired many other girls.

Keywords: Japanese Television Series, Cultural Norm, Narration

1. บทนำ

หากกล่าวถึงละครซีรีส์ คงไม่มีใครปฏิเสธได้ว่าซีรีส์ญี่ปุ่นเป็นหนึ่งในซีรีส์ที่มีอิทธิพลอย่างมากทั้งในประเทศญี่ปุ่นเองและในหลาย ๆ ประเทศทั่วโลก รวมไปถึงประเทศไทยของเรา ยกตัวอย่างเช่นในช่วงหลังทศวรรษที่ 1980 ละครซีรีส์เรื่องสงครามชีวิตโอชินที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ NHK (Nippon Hōsō Kyōkai) หรือบริษัทการกระจายเสียงและแพร่ภาพแห่งญี่ปุ่น (Japan Broadcasting Corporation) ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในญี่ปุ่นรวมไปถึงในประเทศไทย ละครเรื่องนี้ถูกนำมาฉายซ้ำในประเทศไทยหลายครั้ง โดยฉายครั้งแรกทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 (ททบ.5) ในปี ค.ศ. 1985 และล่าสุดออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ในเดือนกุมภาพันธ์ ปี ค.ศ. 2016 โดยละครจะบอกเล่าเรื่องความอดทนของโอชินในการฝ่าฟันต่อความล้มเหลวรวมทั้งปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ มากมายเพื่อสร้างฐานะของตนเองจากครอบครัวที่ยากจนไปสู่ครอบครัวที่มั่งมี (อไทย มนุษย์, 2558)

นอกจากละครซีรีส์ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ยังมีละครซีรีส์เรื่องล่าสุดอีกเรื่องที่สำคัญที่ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์ในการทำวิจัยครั้งนี้ นั่นก็คือละครซีรีส์เรื่อง Amachan หรือ “อามะจังสาวน้อยแห่งท้องทะเล” ซึ่งออกอากาศที่ช่อง NHK ตั้งแต่วันที่ 1 เดือน เมษายน ถึงวันที่ 28 กันยายน ปี 2013 หลังจากทีออกอากาศไปปรากฏว่าละครอามะจังได้รับเรตติ้งเฉลี่ยสูงถึง 20.6% และยังติด Top10 ละคร NHK ช่วงเช้าออกอากาศในประวัติศาสตร์ละครในศตวรรษที่ 21 อามะจังได้ถูกนำไปฉายทั่วประเทศไทย โดยช่องไทยพีบีเอส (TPBS) ได้นำมาออกอากาศครั้งแรกเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2016 เวลา 20.15 – 21.10 น. (The 19th Ronin, 2016)

ซีรีส์เรื่องนี้เป็นการเล่าเรื่องราวความรักความผูกพันและแรงบันดาลใจเกี่ยวกับอาชีพค้าน้ำเก็บหอยเม่นหญิงที่เรียกว่า “อามะ” ที่อาศัยอยู่ชุมชนริมฝั่งทะเลทางตอนเหนือของประเทศญี่ปุ่น (อ้างอิงจากเมืองคุชิและชายทะเลโคโซเคะในจังหวัดอิวาเตะแต่ในซีรีส์จะใช้ชื่อเมืองคิตะซันริคุและชายทะเลโคโซเคะงาฮามะ) โดยคนญี่ปุ่นจะให้ความสำคัญกับอาชีพนี้มากและยกให้เป็นทรัพยากรทางการท่องเที่ยวของประเทศ ส่วนผู้ชายเป็นชาวประมงน้ำลึกและจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในการออกหาปลาในทะเลลึก โดย 1 ปี จะได้อยู่กับครอบครัวประมาณ 10 วัน ทำให้ผู้หญิงที่เป็นแม่บ้านต้องยึดอาชีพงมหอยเม่นเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว และช่วงหลังกระทรวงการท่องเที่ยวได้ทำให้อาชีพนี้เป็นที่น่าสนใจและดึงดูดนักท่องเที่ยวโดย “อามาโนะ อาคิจัง” ที่เป็นนักแสดงนำในเรื่องที่มีอายุน้อยที่สุด (อายุ 16 ปี) ในชมรมนักค้าน้ำเป็นผู้สืบทอดอาชีพอามะจากคุณยายนทลีผู้เป็นยายและเป็นประธานชมรมนักค้าน้ำ นอกจากนี้อาคิจังยังเป็นเด็กสาววัยรุ่นที่มีความสดใสและเต็มเปี่ยมไปด้วยความฝัน อาคิจังเกิดและเติบโตที่โตเกียวแต่ชีวิตพลิกผันให้มาอยู่ที่โคโซเคะงาฮามะและทำให้ค้นพบว่าแท้จริงแล้วตนเองเหมาะที่จะอยู่ต่างจังหวัดมากกว่าในเมืองใหญ่เพราะรู้สึกว่าเป็นตัวของตัวเองและมีความสุขมากกว่า เสน่ห์ของซีรีส์เรื่องนี้คือการนำเสนอการใช้ชีวิตของคนต่างจังหวัดที่เนิบช้า

ไม่เร่งรีบ มีเวลาทักทายกัน มีเวลาได้ใช้เวลาร่วมกันของคนในครอบครัวและมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนในชุมชน นอกจากนี้ยังนำเสนออาหารท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็น“มาเมะบุ”(ซูปพื้นเมืองที่มีรสชาติหวานปนขม) ที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวและข้าวหน้าหอยเม่นของคุณชายนัทสีที่ทำขายบนรถไฟจำกัดเพียงวันละ 30 กล่อง เป็นต้น (ยุรชฎิชาติสุทธิชัย, 2557)

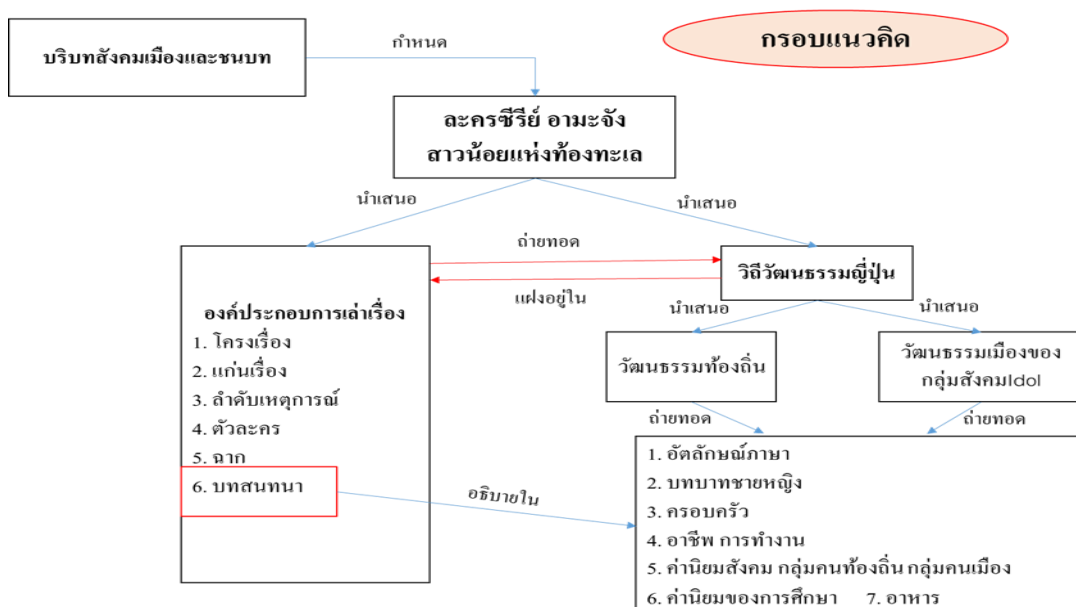
ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของการพลิกฟื้นประเทศของคนญี่ปุ่น รวมทั้งการสื่อสารวัฒนธรรมญี่ปุ่นผ่านละครซีรีส์โดยเฉพาะวัฒนธรรมการปลูกฝังให้ประชาชนสำนึกรักแผ่นดิน รวมถึงความมุ่งมั่นอดทนในการพัฒนาประเทศจึงได้นำละครเรื่องอามะจัง สาวน้อยแห่งท้องทะเลมาวิเคราะห์เพื่อให้คนไทยเกิดความรักชาติและมีความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเองโดยยึดคนญี่ปุ่นเป็นแบบอย่าง รวมทั้งเกิดความเข้าใจเรื่องการรวมวิถีวัฒนธรรมของคนเมืองและคนท้องถิ่นในประเทศญี่ปุ่นและสามารถนำไปต่อยอดในการศึกษาวิถีวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมในภูมิภาคเอเชียได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเห็นถึงประโยชน์ของการศึกษาวิธีการเล่าเรื่องในละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องนี้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการเขียนบทและสร้างสรรค์ละครของไทยได้ โดยเฉพาะรูปแบบการสื่อสารวัฒนธรรมผ่านละคร ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมด้านภาษา คำนิยม บทบาทชายหญิง ครอบครัว อาหารท้องถิ่น เป็นต้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาการเล่าเรื่องของละครซีรีส์เรื่องอามะจังสาวน้อยแห่งท้องทะเล
- 2.2 เพื่อศึกษาการสื่อสารวัฒนธรรมญี่ปุ่นผ่านละครซีรีส์เรื่องอามะจังสาวน้อยแห่งท้องทะเล

3. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเรื่องการเล่าเรื่องวิถีวัฒนธรรมญี่ปุ่นในละครซีรีส์ เรื่อง อามะจังสาวน้อยแห่งท้องทะเลในครั้งนี้จะศึกษาละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่อง อามะจังสาวน้อยแห่งท้องทะเล ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย คือ สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย (ช่อง ThaiPBS) ที่นำออกอากาศเมื่อ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2559 ถึง 3 ธันวาคม พ.ศ. 2559 รวมทั้งสิ้น 39 ตอน ออกอากาศประจำวันเสาร์-อาทิตย์

กรอบแนวคิดของการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework) คือการประมวลความคิดรวบยอดของงานวิจัยที่แสดงความเกี่ยวข้องกับระหว่างตัวแปรที่ศึกษา ดังนั้นหลักสำคัญในการเขียนกรอบแนวคิด คือ จะต้องอิงแนวคิด หลักการหรือทฤษฎีที่นำมาใช้เป็นกรอบการทำวิจัย และแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา หลักสำคัญในการเลือกกรอบแนวคิดในการวิจัย (สมถวิล วิจิตรวรรณและคณะ, 2556)

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 เครื่องมือการวิจัย

การใช้ทฤษฎีการเล่าเรื่อง และ แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น มาวิเคราะห์ละครซีรีส์ เรื่อง อามะจังสาวน้อยแห่งท้องทะเล โดยการเปิดรับชมตัวละครซีรีส์ ที่แปลภาษาเป็นไทยแล้วและเปิดรับชมตัวต้นฉบับที่เป็นภาษาญี่ปุ่นหลายๆรอบที่ผ่านการบันทึกจากสถานีโทรทัศน์ Thai PBS และต้นฉบับจาก NHK ที่รวบรวมอยู่ใน Facebook แฟนเพจ NonClub เพื่อเก็บข้อมูลและสรุปประเด็นการวิจัย

4.2 การรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจะแบ่งออกไปตามหัวข้อของการรับชมในแต่ละครั้งดังนี้

รอบแรกเป็นการรับชมสด ผ่านทางกล่องรับสัญญาณ Digital ทางช่องหมายเลข 3 สถานีโทรทัศน์ Thai PBS ตั้งแต่วันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ.2559 ถึง 3 ธันวาคม พ.ศ.2559 ออกอากาศวันเสาร์ และ วันอาทิตย์ เวลา 20.10 - 21.10 น. รวมทั้งสิ้น 39 ตอน เฉลี่ยตอนละ 1 ชั่วโมง และ ทำการบันทึกไฟล์วิดีโอ

รอบที่ 2 ศึกษาข้อมูลของละครซีรีส์ เรื่อง อามะจังสาวน้อยแห่งท้องทะเล จนได้พบ Facebook แฟนเพจ NonClub ซึ่งในเพจได้รวบรวมไฟล์ต้นฉบับของ NHK เอาไว้ เป็นไฟล์วิดีโอ Soundtrack รวมทั้งสิ้น 156 ตอนเฉลี่ยตอนละ 15 นาที จึงได้ดาวน์โหลดมาเพื่อรับชมในรอบนี้

รอบที่ 3 เปิดรับชมเพื่อความบันเทิง และ จดจำรายละเอียดของเรื่อง เช่น ตัวละคร ลักษณะนิสัยตัวละคร สถานที่ การดำเนินเรื่อง ความขัดแย้ง ดนตรี หรือ เพลงประกอบ เสียงประกอบ แสงเป็นต้น

รอบที่ 4 สลับมาเปิดรับชมไฟล์วิดีโอ Soundtrack เพื่อความบันเทิง และ จดจำรายละเอียดของเรื่อง เพื่อซึมซับความเป็นละครซีรีส์ญี่ปุ่น เช่น การแสดงอารมณ์ ทางการพูด ทางการกระทำของตัวละคร และวิถีวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สื่อสารออกมาจากสถานที่ และตัวละคร เป็นต้น

รอบที่ 5 เป็นเปิดรับชมเพื่อบันทึกภาพนิ่งจากไฟล์วิดีโอ ในช่วงที่สำคัญ ๆ เช่น การเปิดตัว ตัวละครแต่ละตัว สถานที่ ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น อาชีพ ครอบครั้ว การดำเนินชีวิต การเรียนการศึกษาท้องถิ่น การมีส่วนร่วม การพัฒนาเมือง เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรับชมละครซีรีส์ญี่ปุ่น เรื่อง อามะจังสาวน้อยแห่งท้องทะเล โดยวิเคราะห์เนื้อหาตัวบทละครซีรีส์ ภายใต้กรอบแนวคิดองค์ประกอบการเล่าเรื่อง (Narration) แนวคิดเกี่ยวกับวิถีวัฒนธรรมญี่ปุ่น และแนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมไอคอลล เพื่อดูว่าวิธีการนำเสนอการเล่าเรื่องของคนญี่ปุ่นเป็นอย่างไรและคนญี่ปุ่นได้สื่อสารวิถีวัฒนธรรมญี่ปุ่นอย่างไรโดยการสื่อสารผ่านละครซีรีส์ เรื่องอามะจังสาวน้อยแห่งท้องทะเล โดยจะจำแนกเป็นตอน ๆ ทั้งหมด 39 ตอน

5. ผลการวิจัย

องค์ประกอบการเล่าเรื่องของละครซีรีส์เรื่องอามะจังสาวน้อยแห่งท้องทะเล เปิดเรื่องมาด้วยความขัดแย้งระหว่างตัวละครหลัก 4 ตัวละคร 2 คู่ความขัดแย้ง โดยมีตัวนางเอกเป็นตัวกลางประสานความสัมพันธ์ ประกอบกับการปูเรื่องความเป็นมาของตัวละครและสถานที่ต่าง ๆ ส่วนตัวละครสมทบแต่ละตัวก็มีบทบาทและมีความสำคัญต่อการคลี่คลายปมความขัดแย้งต่างกันไปในแต่ละเหตุการณ์ ละครซีรีส์เรื่องอามะจังสาวน้อยแห่งท้องทะเล แบ่งการเล่าเรื่องเป็น 3 ช่วง ในแต่ละช่วงได้สื่อสารถึงวัฒนธรรมของคนในสังคมญี่ปุ่นได้อย่างชัดเจน โดยในช่วงที่ 1 ได้สื่อสารถึงความเป็นคนชนบทที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวด้วยเรื่องอาชีพตลอดจนค่านิยมของท้องถิ่น และได้ปูเรื่องไปสู่ช่วงที่ 2 โดยนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการเป็นไอดอล (Idol) ขึ้นมา ส่วนในช่วงที่ 2 ได้สื่อสารถึงความเป็นสังคมเมืองด้วยเรื่องเส้นทางอาชีพในวงการบันเทิง ค่านิยมของคนเมืองและการเกิดภัยพิบัติขึ้นเป็นการปูเรื่องไปสู่ช่วงที่ 3 โดยนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความร่วมมือและการมีส่วนร่วมกัน ในสังคมทั้ง 2 สังคม ส่วนในช่วงที่ 3 ได้สื่อสารถึงการรวมตัวของคนที่ทั้ง 2 สังคมเพื่อร่วมมือกันฟื้นฟูท้องถิ่นของตนเองต่อไป

วิถีวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่สะท้อนผ่านละครซีรีส์เรื่องอามะจังสาวน้อยแห่งท้องทะเล ผู้ชมจะได้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างสังคม 2 สังคมที่มารวมกันผ่านตัวละครที่ชื่อว่า อามาโนะ อาคิจัง โดยอาคิจังเป็นคนในสังคมเมืองแล้วได้มาเยี่ยมคุณยายที่ต่างจังหวัด ต่อมาจึงได้เรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นคนท้องถิ่นและหลงรักวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น ส่วนวิถีวัฒนธรรมญี่ปุ่นสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของคนท้องถิ่นเกี่ยวกับเรื่องการใช้ชีวิตแบบชาวประมง ภาษาในการสื่อสาร อาหารประจำท้องถิ่นที่ไม่เหมือนใคร มีการนำเสนอค่านิยมทางการศึกษา ความเชื่อและงานเทศกาลต่าง ๆ ของคนท้องถิ่น หน้าที่และบทบาทชายหญิง เส้นทาง การเป็นไอดอลตลอดจนการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่นในการพัฒนาถิ่นฐานบ้านเกิดของตนเอง เป็นต้น

6. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. สรุปการเล่าเรื่องของละครซีรีส์เรื่องอามะจังสาวน้อยแห่งท้องทะเล

ผู้วิจัยสังเคราะห์เกณฑ์ในการวิเคราะห์การเล่าเรื่องตามแนวทางศาสตร์แห่งการเล่าเรื่อง (Narratology) ในแง่มุมของนักวิชาการและนักวิชาชีพด้านการสื่อสารและการละคร ได้แก่ สุภา จิตติวสุรัตน์ (2545) ทยากร แซ่แต้ (2551) กำจร หลุยยะพงศ์ (2547) ธีรพันธ์ อนวัชศิริวงษ์ (2555) Rayner and Wall (2001) และ Zettl (1998) ดังต่อไปนี้

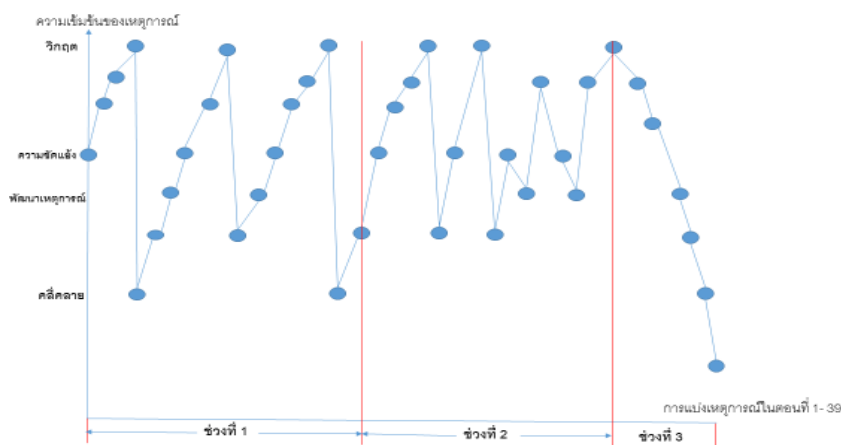
1.1 โครงเรื่อง (Plot)

ละครซีรีส์เรื่อง “อามะจัง สาวน้อยแห่งท้องทะเล” เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเด็กผู้หญิงคนหนึ่งที่มีชื่อว่า อาคิจัง เธอเป็นเด็กผู้หญิงที่เกิดและเติบโตที่โตเกียวแต่มีความหลงใหลในวิถีชีวิตของคนต่างจังหวัดหลังจากที่ได้มาเยี่ยมคุณยายที่เมืองคิซะซันริคุ ทำให้เธอมีความสนใจที่จะนำเสนอความเป็นท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จัก โดยเฉพาะอาชีพจับหอยเม่นของนักค้ำน้ำหญิงที่มีคุณยายของเธอเป็นประธานชมรม

ละครซีรีส์เรื่องนี้ยังมีการผสมผสานเรื่องราวที่หลากหลายเพื่อดึงดูดใจผู้ชม โดยมีการแบ่ง โครงเรื่องเป็นโครงเรื่องหลักและโครงเรื่องย่อย โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น คือ การที่อาคิจังพยายามฟื้นฟูการท่องเที่ยวของท้องถิ่น โดยการนำเสนอวิถีชีวิต อาชีพตลอดจนภาษาถิ่นและประเด็นที่ 2 ก็คือการต่อสู้เพื่อให้ได้เป็นไอดอลตามความฝันของตนเอง โดยลักษณะของโครงเรื่องหลักจะนำเสนอการต่อสู้และเผชิญปัญหาของตัวละครหลัก ไม่ว่าจะ เป็น ความขัดแย้งระหว่างครอบครัว การไม่เข้าใจกันของคนในท้องถิ่น ปัญหาความรัก การพิสูจน์ตนเอง เป็นต้น และถึงแม้ว่าโครงเรื่องย่อยจะเกี่ยวข้องกับวงการบันเทิงอย่างวงการไอดอลแต่ก็มีการสอดแทรกเรื่องราวต่าง ๆ ไว้อย่างน่าสนใจ ไม่

ว่าจะเป็นการนำเสนอวิถีชีวิตของคนเมืองและชีวิตความเป็นอยู่ของไอคอลลินโตเกีย นอกจากนี้ละครยังนำเสนอเนื้อหาสาระเกี่ยวกับอาหารท้องถิ่นที่ขึ้นชื่อเช่น ข้าวหน้าหอยเม่น เป็นต้น

จากการวิเคราะห์การเล่าเรื่องของละครซีรีส์อามะจังสาวน้อยแห่งท้องทะเลทั้ง 3 ช่วงพบว่าลักษณะโครงเรื่องเป็นไปตามลำดับขั้นตอน 5 ขั้นตอน ประกอบไปด้วย การเริ่มเรื่อง (Exposition) การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action) ภาวะวิกฤติ (Climax) ภาวะคลี่คลาย (Failing Action) และการยุติเรื่องราว (Ending) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Muller and Williams (1985, pp. 43-44) คือ มีลำดับเหตุการณ์ของโครงเรื่องที่เป็นไปตามระเบียบในการเล่าเรื่อง (Dramatic Structure) โครงเรื่องที่ปรากฏขึ้นในละครซีรีส์อามะจังสาวน้อยแห่งท้องทะเลมีทั้งหมด 3 ช่วง ดังรูปต่อไปนี้

รูปที่ 2 ภาพแสดงแบบจำลอง (Model) โครงเรื่องละครซีรีส์ อามะจัง สาวน้อยแห่งท้องทะเล

จากแบบจำลอง (Model) สามารถสรุปได้ว่ารูปแบบการนำเสนอละครซีรีส์ที่ต้องการสร้างให้ผู้ชมติดตาม ดังนั้นในแต่ละตอนจึงมีการสร้างสภาวะปัญหาหรืออุปสรรคให้กับตัวละครเอกแตกต่างกันออกไป ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักเขียนเค้าโครงเรื่องความเข้มข้นของเหตุการณ์จะมีการผกผันไปมาไม่คงที่และมีลักษณะการดำเนินเรื่องของตัวละครเอกเพื่อมุ่งไปสู่สภาวะคลี่คลาย การจบเรื่องของละครซีรีส์ อามะจัง สาวน้อยแห่งท้องทะเล เป็นการสร้างการจบเรื่องที่ผู้ชมสามารถคาดเดาตอนจบของเรื่องได้ เนื่องจากการพัฒนาเหตุการณ์หรือความเข้มข้นของเหตุการณ์จะลดลงเรื่อย ๆ จนเข้าสู่สภาวะคลี่คลายเรื่องราวและปมปัญหาต่าง ๆ ของตัวละครแต่ละตัวในที่สุด ดังจะเห็นได้จากเส้นกราฟข้างต้น ที่ความเข้มข้นของเหตุการณ์ในตอนท้าย ๆ เรื่องจะลดน้อยลงเรื่อย ๆ จนต่ำกว่าภาวะคลี่คลาย

1.2 แก่นเรื่อง (Theme)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของละครซีรีส์ อามะจัง สาวน้อยแห่งท้องทะเลพบว่าละครซีรีส์ต้องการนำเสนอถึงความสำคัญรักในถิ่นฐานบ้านเกิดของคนในท้องถิ่น การต่อสู้กับวิกฤติต่าง ๆ เพื่อบ้านเกิด ของตนเอง โดยตัวละครเอกจะเป็นเด็กผู้หญิงวัยรุ่นที่เกิดอยู่ที่โตเกีย ซึ่งได้ไปเรียนวิถีชีวิตของคนต่างจังหวัด โดยในช่วงเวลานั้นคนในเมืองต่างมีค่านิยมเกี่ยวกับการชื่นชมดารานักร้อง ไอคอลลินโตเกีย ภายหลังเมื่อนางเอกได้เป็นดารานักร้องแล้วจึงกลับไปบ้านเกิดของแม่ของเธอเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาเมืองขึ้นมาเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวและสร้างรายได้ให้กับคนในท้องถิ่น

1.3 ความขัดแย้ง (Conflict)

การศึกษาถึงความขัดแย้งจะช่วยทำให้เราเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น เพราะ อันที่จริงนั้น เรื่องเล่าก็คือ การสานต่อเรื่องราวบนความขัดแย้งนั่นเอง (ฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน, 2539) จากลักษณะความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเมื่อ พิจารณาอุบหนาดตัวละครจะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่จะเป็นความขัดแย้งระหว่างคนกับคน โดยมีตัวละครเอกนั้นก็คืออากิ จึงเป็นตัวนำเรื่องในแต่ละปมความขัดแย้ง ซึ่งมักจะเป็นความขัดแย้งเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

1.4 ตัวละคร (Character)

ตัวละครแต่ละตัวจะต้องมีองค์ประกอบ 2 ส่วนเสมอ ได้แก่ ส่วนที่เป็นความคิด และส่วนที่เป็นพฤติกรรม (Propp, 1973) ในละครซีรีส์เรื่อง “อามะจัง สาวน้อยแห่งท้องทะเล” พบว่าตัวละครแต่ละตัวมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากกว่าคือสามารถพบเห็นได้ในชีวิตจริง ๆ มีความคิดและพฤติกรรมด้านอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ สมจริง บทบาทตัวละครส่วนใหญ่จะเป็นนางเอกที่เป็นตัวเล่าเรื่องราว ช่วยดึงดูความสนใจจากผู้ชม และจะมีตัวละครที่เป็นผู้ช่วยเหลือ (Helper) ที่คอยช่วยเหลือตัวละครเอกให้ผ่านพ้นอุปสรรคในเรื่องต่าง ๆ ไปได้

1.5 บทสนทนา (Dialogue)

การนำเสนอจะเน้นเรื่องบทสนทนาที่เน้นการแสดงอารมณ์ของตัวละครผ่านทางสีหน้าท่าทาง คำพูดซึ่งเป็น คำพูดที่ได้ใจความชัดเจนและแฝงไปด้วยคำสอน การให้กำลังใจ การเปรียบเทียบ แม้บทสนทนาจะแสดงความขัดแย้ง แต่คำพูดที่ใช้ยังคงความสุภาพ ความอ่อนน้อมถ่อมตนตามแบบฉบับของคนญี่ปุ่น ที่สำคัญบทสนทนายังช่วย สนับสนุนแก่นความคิดและเข้าถึงลักษณะนิสัยและพฤติกรรมของตัวละครแต่ละตัวได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้ชมสามารถ เข้าใจอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดของตัวละครอย่างลึกซึ้ง

1.6 ฉาก (Setting)

ฉากเป็นสถานที่ซึ่งรองรับเหตุการณ์ต่าง ๆ ของเรื่อง สามารถบ่งบอกถึงความหมายบางอย่างของเรื่องได้ด้วย และมีอิทธิพลต่อความคิด หรือ การกระทำของตัวละครเช่นกัน (ปริญญา เกื้อหนุน, 2537) จากผลการวิเคราะห์ฉากที่ ปรากฏในละครซีรีส์เรื่อง “อามะจัง สาวน้อยแห่งท้องทะเล” พบว่าส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่เป็นการเดินทางชีวิตของตัว ละครหรือกิจวัตรประจำวันของตัวละคร โดยฉากการเดินทางชีวิตของคนในชุมชนท้องถิ่นก็จะเห็นถึงความเรียบง่าย มี ฉากที่เป็นธรรมชาติมากมายไม่ว่าจะเป็น ทะเล ชายหาด ภูเขาและทุ่งหญ้า

1.7 มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of View)

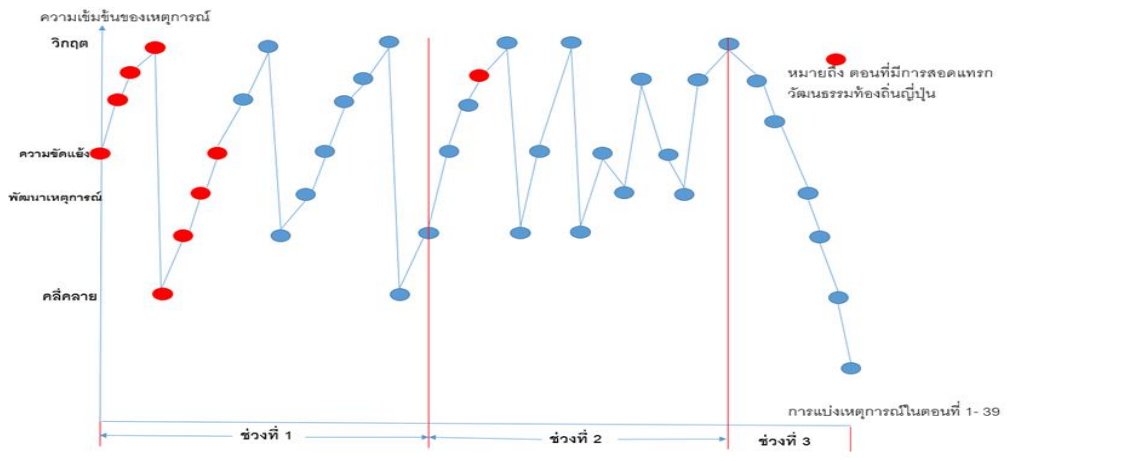
ละครซีรีส์เรื่องนี้จะใช้การเล่าเรื่องแบบผู้เล่าเรื่องมองไปจากมุมมองของบุรุษที่สาม (The Third-Person Narrator) คือ การที่ผู้เล่าเรื่องมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงอยู่กับตัวละครเอก ผู้เล่าจึงเล่าเรื่องเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวเอก และสลับกับการเล่าเรื่องแบบผู้เล่าเรื่องมองไปจากมุมมองของบุรุษที่หนึ่ง (The First-Person Narrator) กล่าวคือ ตัว เองของเรื่องเป็นผู้เล่าเรื่อง การเล่าเรื่องแบบนี้มักจะได้ยินคำว่า “ผม” หรือ “ฉัน” ปรากฏอยู่ตลอดเวลาเนื่องจากผู้เล่า เรื่องเป็นเจ้าของเรื่อง ดังนั้นจึงมีข้อเด่นตรงที่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์ แต่ข้อด้อยก็คืออาจจะมอดคิแฝงอยู่ด้วย (กาญจนา แก้วเทพ, 2542)

2. สรุปการสื่อสารวัฒนธรรมญี่ปุ่นผ่านละครซีรีส์เรื่องอามะจังสาวน้อยแห่งท้องทะเล

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบและการเล่าเรื่องของละครซีรีส์ อามะจัง สาวน้อยแห่งท้องทะเลพบว่ารูปแบบ การสื่อสารวัฒนธรรมญี่ปุ่นมีทั้งหมด 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ รูปแบบการสื่อสารวิถีวัฒนธรรมท้องถิ่นญี่ปุ่น รูปแบบ

การสื่อสารวัฒนธรรมไอคอลล (คนเมือง) และรูปแบบการผสมผสานของสองวัฒนธรรม โดยจะมีการสอดแทรกอยู่ใน
ตอนต่าง ๆ ของเรื่อง ดังจะเห็นได้จากกราฟดังต่อไปนี้

2.1) ประเด็นที่ 1 รูปแบบการสื่อสารวิถีวัฒนธรรมท้องถิ่นญี่ปุ่น

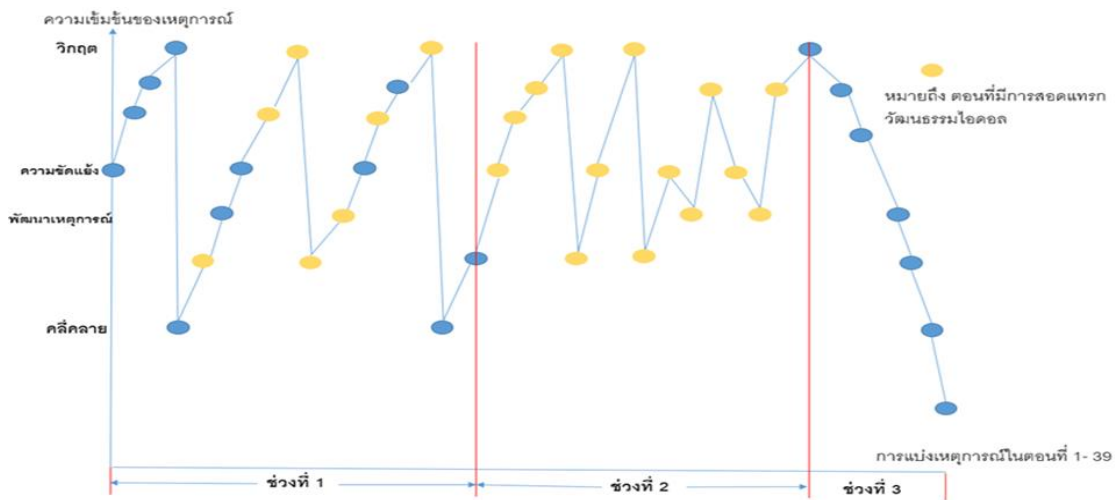

รูปที่ 3 ภาพแสดงการสอดแทรกวัฒนธรรมท้องถิ่นญี่ปุ่น

จากภาพจะเห็นว่าในเรื่องจะมีการนำเสนอภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ของคนท้องถิ่น เช่นการพูดเหนือ การใช้คำ
ว่าเงาะเพื่อแสดงความรู้สึกดีใจหรือตกใจ เป็นต้น ภาษาเหล่านี้จะก่อให้เกิดให้เป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างหนึ่ง ซึ่ง
สอดคล้องกับ ชศ สันตสมบัติ (2544, น.11-12) นักมานุษยวิทยาที่ได้สรุปลักษณะพื้นฐานที่สำคัญของวัฒนธรรมไว้ว่า
ภาษาเป็นการใช้สัญลักษณ์ (Symbol) ที่ทำให้เกิดวัฒนธรรมขึ้น โดยนักวิชาการด้านการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมได้
แบ่งภาษาเป็นวัฒนธรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับทางด้านวัตถุ (Non- Material Culture) วัฒนธรรมประเภทนี้เน้นสิ่งไม่เป็น
รูปธรรม กล่าวคือ นามธรรม (Abstract) ได้แก่ ภาษา ถ้อยคำที่ใช้พูด ความคิดคำนิยม ประเพณี ความเชื่อด้านศาสนา
 เป็นต้น

ด้านครอบครัวก็เป็นสิ่งหนึ่งที่มีการสอดแทรกเข้ามาในตอนนี่เพราะคนญี่ปุ่นจะให้ความสำคัญกับครอบครัว
มากเป็นอันดับหนึ่ง จะเห็นได้จากตอนที่อากิจังเข้าไปใช้ชีวิตและไปเป็นไอคอลลที่โตเกียว ทุกครั้งที่เธอมีปัญหาไม่ว่า
จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับการทำงาน ปัญหาเรื่องความรัก เธอก็จะนึกถึงครอบครัวเป็นอันดับแรก ครอบครัวของอากิจังจะ
เป็นครอบครัวญี่ปุ่นสมัยใหม่ซึ่งแตกต่างจากครอบครัวญี่ปุ่นดั้งเดิมที่ประกอบด้วย ปู่ย่า ตายาย พ่อแม่ และลูก ๆอาศัย
อยู่ร่วมกัน จึงถือเป็นการนำเสนอความเป็นครอบครัวญี่ปุ่นดั้งเดิมและครอบครัวญี่ปุ่นสมัยใหม่ไว้อย่างลงตัว
นอกจากนี้ในงานด้านวิชาการของยูพา คลังสุวรรณ ในโครงการญี่ปุ่นศึกษา สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียง
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ได้อธิบายไว้ว่า (ยูพา คลังสุวรรณ, 2542) คนญี่ปุ่นจึงแบ่งโลกเป็น 2 ส่วน คือ โลกของเรา
(โลกสังคมญี่ปุ่น) กับโลกของคนอื่น (โลกสังคมต่างชาติ) การมีโลกของเราทำให้คนญี่ปุ่นเคยชินกับกลุ่มของตนจึง
มักจะอยู่กันเป็นกลุ่มและคนมีความรู้สึกผูกพันใกล้ชิดกับประเทศของตนเอง โดยความผูกพันของคนญี่ปุ่นจะอยู่บน
พื้นฐานของความรู้สึก จึงทำให้ระดับความสัมพันธ์ในแต่ละสถานะมีความแตกต่างกัน

2.2) ประเด็นที่ 2 รูปแบบการสื่อสารวัฒนธรรมไอคอลล (คนเมือง)

รูปที่ 4 ภาพแสดงการสอดแทรกวัฒนธรรมไอคอลล

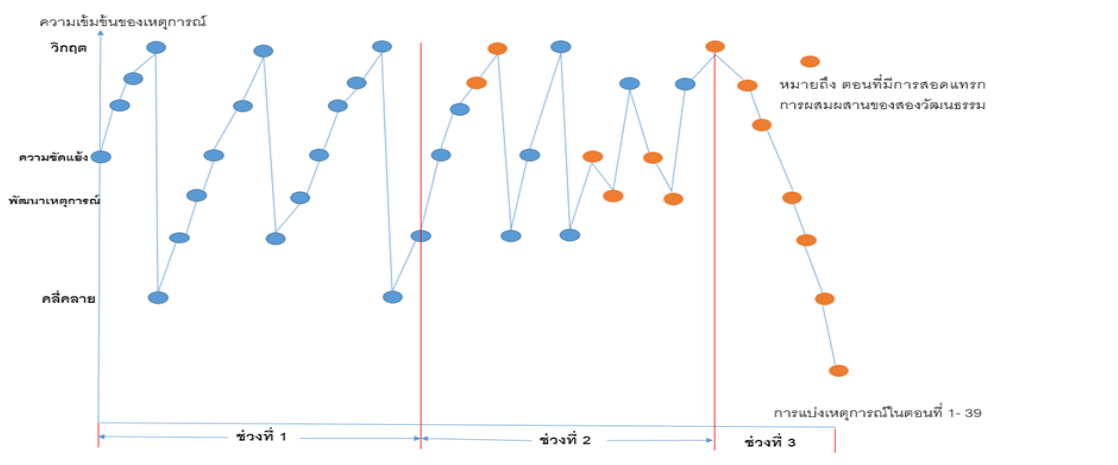
สรุปได้ว่าช่วงเปิดเรื่องครึ่งหลังเป็นช่วงที่สำคัญต่อการปูเนื้อหาเรื่องวัฒนธรรมไอคอลลซึ่งตัวละครเอกได้มีความสนใจและได้รับแรงสนับสนุนจากคนในพื้นที่ให้เป็นไอคอลลประจำท้องถิ่นและได้ทำงานร่วมกับสมาคมของท้องถิ่นเพื่อให้การท่องเที่ยวของเมืองดีขึ้น เริ่มตั้งแต่ตอนที่ 9 จนถึงตอนที่ 16 ก่อนจะเข้าไปสู่ในช่วงเนื้อหาที่โตเกียวในช่วงที่ 2 ในตอนที่ 19 และตั้งแต่ตอนที่ 19 เป็นต้นมาตัวละครเอกได้กลับมาที่โตเกียวเพื่อเข้าสู่วงการดาราไอคอลล ซึ่งเส้นทางการเป็นไอคอลลของอาคิจิต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันกันในวงการบันเทิง ความขัดแย้งที่เป็นปมในอดีตระหว่างแม่ของเธอกับผู้จัดการวงซึ่งถือว่าเป็นปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญที่เธอต้องต่อสู้ โดยซีรีส์เรื่องนี้จะนำเสนอภาพไอคอลลในยุคปี 2000-2013 ที่จะมีความแตกต่างจากไอคอลลในประวัติศาสตร์วงการเพลงญี่ปุ่น (ปิตันธน์ พงษ์พานิช, 2560)

นอกจากนี้ผู้ชมยังจะได้เห็นถึงค่านิยมในการทำงาน โดยเฉพาะคนในสังคมเมืองที่ต้องมีความขยัน ตรงต่อเวลา ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ โดยคนญี่ปุ่นได้รับการยกย่องว่ามีระเบียบเป็นอย่างมาก ชีวิตประจำวันเป็นไปอย่างมีระเบียบเคร่งครัด และที่สำคัญคือการมีระเบียบวินัยในการทำงาน เนื่องจากลักษณะการรวมกลุ่มที่ทุกคนต้องอุทิศตนเพื่อกลุ่ม ความซื่อสัตย์จงรักภักดีที่ทำต่อกลุ่มเพื่อวัตถุประสงค์ให้กลุ่มมีความเจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ได้วางไว้ร่วมกัน โดยความสำเร็จจะต้องได้มาด้วยความอดทนและพยายาม ประกอบกับการช่วยเหลือและสนับสนุนจากคนในกลุ่มเบฟู (BeFu, 1971) กล่าวถึงความอดทนมีมานะของคนญี่ปุ่นเกิดจากความเชื่อที่ว่าคนเราต้องผ่านความลำบาก ต้องต่อสู้ด้วยความอดทนจึงจะผ่านพ้นอุปสรรคต่าง ๆ ที่ยากลำบาก จนกลายเป็นคนที่ควรแก่การยกย่องนับถือ

2.3) ประเด็นที่ 3 รูปแบบการผสมผสานของสองวัฒนธรรม

สรุปได้ว่าตอนต้นของช่วงที่ 2 ของเรื่องราวที่โตเกียว ในตอนที่ 21 และ 22 เป็นเรียนรู้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมท้องถิ่นซึ่งกันและของกลุ่มไอคอลลวง GMT ในละคร และตัวละครเอกได้เรียนรู้เกี่ยวกับการรวมวัฒนธรรมต่าง ๆ จนถึงตอนท้ายของช่วงที่ 2 ในตอนที่ 27 จนถึงตอนที่ 33 ตัวละครเอก ได้เป็นคนถ่ายทอดวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเองโดยมีเพื่อน ๆ ไอคอลลในวง GMT คอยสนับสนุน ในซีรีส์ที่นำเสนอไอคอลลแต่ละคนที่มารวมตัวกันเป็นวงไอคอลลก็จะเป็น

ตัวแทนของแต่ละจังหวัดทั่วทั้งญี่ปุ่น จึงทำให้แต่ละคนได้เรียนรู้ถึงความแตกต่างของกันและกัน ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย ภาษา อาหาร หรือแม้กระทั่งวิถีการดำเนินชีวิตของคนที่มาจากต่างถิ่น

รูปที่ 5 ภาพแสดงการสอดแทรกการผสมผสานของสองวัฒนธรรม

และในสังคมเมืองอย่างใดก็ยกก็ถือว่าเป็นสังคมที่แตกต่างจากสังคมท้องถิ่นในหลาย ๆ เรื่อง โดยเฉพาะวัฒนธรรมของคนเมืองซึ่งมีความแตกต่างอย่างมากเมื่อเทียบกับวัฒนธรรมท้องถิ่น โดย Hall (1976) ก็ได้แบ่งวัฒนธรรมโดยพิจารณาจากการตีความหมายเน้นที่ตัวสารหรือตัวบริบท โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

(1) วัฒนธรรมแบบอิงบริบทสูง (High-Context Culture) วัฒนธรรมนี้เชื่อว่าคำพูดเพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้เราตีความหมายสารได้ทั้งหมด แต่ต้องดูความหมายจากท่าทางทางการแสดงออกและบริบทแวดล้อมต่าง ๆ เช่น สีหน้าประกอบ กริยาท่าทาง เป็นต้น

(2) วัฒนธรรมแบบอิงบริบทต่ำ (Low Context Culture) ความหมายของสาร(Message)จะชัดเจนในตัวมันเอง ความหมายที่ปรากฏในคำพูดเป็นความหมายตรงที่ผู้สื่อสารต้องการสื่อไปยังผู้รับสาร

จากการแบ่งประเภทของวัฒนธรรมข้างต้นจะเห็นได้ว่าวัฒนธรรมไฮคอลลหรือวัฒนธรรมเมืองจะเป็นวัฒนธรรมแบบอิงบริบทสูง (High-Context Culture) เนื่องจากเป็นวัฒนธรรมที่มีความซับซ้อนมากกว่าว่าวัฒนธรรมท้องถิ่น คำพูดเพียงอย่างเดียวไม่สามารถสื่อความหมายได้โดยตรง ต้องดูบริบทแวดล้อมประกอบจึงจะสามารถตีความหมายของสารได้ ในทางตรงกันข้ามวัฒนธรรมท้องถิ่นจะมีความเป็นวัฒนธรรมแบบอิงบริบทต่ำ (Low Context Culture) มากกว่าเพราะสังคมท้องถิ่นจะมีความเรียบง่าย ผู้คนที่อาศัยอยู่ในแต่ละท้องถิ่นก็มีจำนวนไม่มาก ไม่จำเป็นต้องต่อสู้แข่งขันกัน

การศึกษาการเล่าเรื่องของละครซีรีส์เรื่องอามะจังสาวน้อยแห่งท้องทะเล สามารถสรุปได้ว่าโครงเรื่องที่มีการเปิดเรื่องด้วยความเข้มข้นของเหตุการณ์อยู่ในสภาวะความขัดแย้งของเหตุการณ์ ชวนให้คนดูหรือผู้รับสารมีความสนใจที่จะติดตามชมในตอนต่อไปเพื่อหาสาเหตุความขัดแย้งของเหตุการณ์ในแต่ละตอน ซึ่งในแต่ละตอนก็แฝงไปด้วยคำถามและเรื่องราวที่น่าสนใจ โดยเฉพาะคนไทยที่ติดตามชมจะรู้สึกทราบบ้างในความรักชาติของคนญี่ปุ่นและจะนำมาปรับใช้ในบริบทของสังคมไทยทำให้เกิดความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมไทย โดยยึดคนญี่ปุ่นเป็นแบบอย่างรวมทั้งเกิดความเข้าใจเรื่องการรวมวิถีวัฒนธรรมของคนเมืองและคนท้องถิ่นในประเทศญี่ปุ่นจนสามารถนำไปต่อ

ยอดในการศึกษาวิถีวัฒนธรรมไทยให้เข้าใจและเกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้สื่อมวลชนไทยก็สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการเขียนบทและสร้างสรรค์ละครของไทยได้ เช่นรูปแบบการสื่อสารวัฒนธรรมผ่านละคร เช่นการใช้ภาษา คำนิยม บทบาทชายหญิง ครอบครัว อาหารท้องถิ่น เป็นต้น

นอกจากนี้ผู้ชมจะได้สัมผัสถึงอารมณ์ในหลากหลายรูปแบบของทั้งตัวละครเอกและตัวละครสมทบ ไม่ว่าจะเป็น อารมณ์ขัน เศร้า ตีใจ ภูมิใจ และอารมณ์ซึ้งกินใจ เป็นต้น และในเรื่องก็จะมิบทเพลงเพราะๆหลากหลายบทเพลงประกอบซึ่งเพลงส่วนใหญ่มักจะมีคามหมายให้กำลังใจ ปลุกใจ ปลอบโยน ทำให้เกิดความรู้สึกร่วมไปกับซีรีส์มากขึ้น ก่อนที่จะปิดเรื่องด้วยความเข้มข้นของเหตุการณ์กล่าวคือคือทุกเรื่องราวความขัดแย้ง ปมปัญหาต่างๆได้รับการคลี่คลายจนเข้าสู่ภาวะปกติ ไม่ว่าจะเป็น ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครเอกอย่างอากิซังก็ได้รับการคลี่คลายไปในที่สุด นอกจากนี้ในช่วงท้ายเรื่องก็มีเหตุการณ์ภัยพิบัติครั้งใหญ่เข้ามาเพิ่มอรรถรสหรือทำให้เนื้อหามีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

6. ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะทั่วไปสำหรับผู้ผลิตละครโทรทัศน์ไทย

จากการวิจัยพบว่าผู้สร้างละครซีรีส์ได้นำเสนอเรื่องวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นชนบทที่ผสมผสานกับคำนิยมของช่วงยุคช่วงสมัยของสังคมในเรื่องการตามหาความฝันของเด็กผู้หญิงในวงการไอศดอลที่ถ่ายทอดออกมาได้อย่างลงตัวและสร้างแรงบันดาลใจต่อเด็กผู้หญิงอีกหลาย ๆ คน ดังนั้นจึงเสนอให้ผู้ผลิตละครโทรทัศน์ไทยได้นำแนวทางการผลิตละครของซีรีส์เรื่องนี้ไปประยุกต์ในการสร้างละครไทยที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์และผสมผสานกับคำนิยมของคนในแต่ละยุคสมัยเพื่อสร้างกระแสวัฒนธรรมของประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักและเพื่อให้หน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยเล็งเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ ยกตัวอย่างเช่น กระทรวงวัฒนธรรมซึ่งมีภารกิจหลักในการส่งเสริม ทำนุบำรุงรักษาวัฒนธรรมไทย เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาวิเคราะห์เฉพาะเนื้อละครซีรีส์เรื่อง อามะจัง สาวน้อยแห่งท้องทะเล เท่านั้น ยังขาดบทสัมภาษณ์ความคิดเห็นจากผู้สร้างหรือนักวิชาชีพ นักวิชาการที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการผลิตและเขียนบทและบทสัมภาษณ์ ตลอดจนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญเรื่องวัฒนธรรมญี่ปุ่นและผู้เชี่ยวชาญที่รับชมละครซีรีส์เรื่อง อามะจัง สาวน้อยแห่งท้องทะเล ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาความคิดเห็นของผู้ส่งสารและผู้รับสารเพื่อที่จะได้มุมมองความคิดเห็นของผู้ส่งสารและผู้รับสารเพิ่มเติม

2. เนื่องจากงานวิจัยนี้ได้ศึกษาเฉพาะรูปแบบการเล่าเรื่องวัฒนธรรมญี่ปุ่นผ่านละครซีรีส์เท่านั้น ดังนั้นการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรมีศึกษาเปรียบเทียบวิธีการเล่าเรื่องวัฒนธรรมญี่ปุ่นผ่านละครซีรีส์เรื่องอื่น ๆ ที่มีตัวเองเป็นผู้หญิงเพื่อถอดแบบการเล่าเรื่องให้ครบถ้วนมากขึ้น เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา แก้วเทพ. (2542). *การวิเคราะห์สื่อ แนวคิดและเทคนิค*. กรุงเทพฯ: เอดิสัน เพรสโปรดักส์.

กัจจกร หลุยยะพงศ์. (2547). *หนังสืออุบายคณีย์: การศึกษาภาพยนตร์แนววัฒนธรรมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ฉลองรัตน์ ทิพย์พิมาน. (2539). *วิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็นสตรี*
(Unpublished Master's thesis). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. (2543). *นิเทศศาสตร์กับเรื่องเล่าและการเล่าเรื่อง: วิเคราะห์การศึกษาจินตคติ-จินตทัศน์ในสื่อ
ร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: โครงการสื่อสันติภาพ.
- ทยากร แซ่แต้. (2551). *มายาคติทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในละครเกาหลีและการสร้างประโยชน์ทางธุรกิจ*
(Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพฯ.
- ปริญญา เกื้อหนู. (2537). *เรื่องสั้นอเมริกันและอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ปิลันธน์ พงษ์พานิช. (2560). *ประวัติย่อของวงการไอคอลลูปีน*. สืบค้นจาก <https://gmlive.com>
- ยศ สันตสมบัติ. (2544). *มนุษย์กับวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ยุพา คลังสุวรรณ. (2542). *รวมบทความญี่ปุ่นศึกษา: แนวคิดเกี่ยวกับระบบครอบครัวของญี่ปุ่น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มติชน.
- ยุรชฎ ชาติสุทธีชัย. (2557). *อามะจัง เสน่ห์ซีรีส์ญี่ปุ่น*. สืบค้นจาก <https://mgroonline.com>
- สมถวิล วิจิตรวรรณและคณะ. (2556). *การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลเรื่องการเขียนข้อเสนอ
โครงการวิจัย*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ.
- สุภา จิตตวิสุรัตน์. (2545). *การสร้างความหมายทางสังคมและการรับรู้ความเป็นจริงในภาพยนตร์อิงเรื่องจริง*
(Unpublished Master's thesis). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- อไทย มนุษย์. (2558). *ซีรีส์ญี่ปุ่น สะท้อนอะไร ทำไมคุณถึงต้องดู*. สืบค้นจาก <https://rabbitfinance.com>
- Befu, H. (1971). *Japan : An Anthropological Introduction*. Tokyo : Charles. E Tuttle Company.
- Hall, E.T. (1976). *Beyond Culture*. New York: Doubleday.
- Propp, V. (1973). *Morphology of the Folktale*. Texas : University of Texas Press.
- Rayner, P., & Wall, P. (2001). *Media Studies: The Essential Introduction*. London & New York: Routledge.
- Raymond, W. (1963). *Culture and Society*. Harmondsworth: Penguin.
- The 19th Ronin. (2016, July 31). *ละครญี่ปุ่นที่เต็มเปี่ยมไปด้วยกำลังใจ [Web log message]*. Retrieved from
<https://www.marumura.com>
- Zettl, H. (1998, March). Contextual Media Aesthetics as the Basic for Media Literacy. *Journal of Communication*,
48(1), 81-95.